

820

*Μαρτυρία*φ. 435^r

/ 'Εβγαλμένες

/ + 1688/ ἐν μηνὶ Δικεθρίου 31/ εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νο-
 ταρίου ἐνεφανί / στησαν ὅ τε μισέρ Μανώλης Μενδρηνός καὶ ὁ μισέρ Αντώνης Κού-
 μουλος ἀπὸ ζήτησιν τοῦ μισέρ Γιαννά / κη Διασορηνοῦ ὅπως νὰ μαρτυρήσουσιν τὸ
 εἴ τιν ἐγροικήσασιν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ μα / καρίτην ἀφέντη Τζουάνε Ντελλα-Ρόκκα
 ὁ ὄποιος ἀνωθεν Διασορηνός λέγειν πώς / εἶχεν παρμένα τορνέσια / ἀπὸ τὸν ἐ / κεῖνο
 Ντελλα - / Ρόκκα / διὰ νὰ πάγην εἰς τὸ βιάντζον διὰ τὸ σουαντζίκιν δ[[θεν]] δ / [[ο
 αυτ]] ποῖος Διασορηνός ἔδωσεν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἀσπρά ποὺ εἶχεν ἀπὸ τὸν ἀνωθεν πο -
 / τὲ Ντελλα-Ρόκκα τὸν σύντροφον ὅπού ἦτανε μέσαν εἰς ἐκεῖνον τὸ καίκιν τὸ βλησίδιν
 / τοῦ πᾶσαν ἐνὸς οἱ ὄποιοι ἀνωθεν Μεντρηνός καὶ Κούμουλος ἦνταν καὶ αὐτοὶν συντρό-
 φοιν / εἰς τὸ καίκι καὶ οὔτως ἐπῆγαν καὶ ἥλθασιν πάλι καταβόδιον ἔδῶν εἰς τὴν
 'Αξία / καὶ ἐρχόμενοι τὸς ἐγύρεψεν πᾶσα ἐνὸς τὰ ἀσπράν ὅποὺ τὸς εἶχεν δοσμένα καὶ
 ἡ / λεγέν τος δῶστε μοῦ τα διατὸν θὲ νὰ ριφάρων τὸν ἀφέντη Ντελλα-Ρόκκα καὶ ἔτζι
 τοῦ τὰ ἔδω / κασιν καὶ ἦτανε ἐκεῖ πρεζέτε καὶ ὁ ἀνω λεγόμενος ποτὲ Ντελλα-Ρόκκας
 καὶ εἶπεν του / λέγειν δ Διασορηνός ἀφέντη Ντελλα-Ρόκκα πέντε ρεάλια σοῦ ρεστάρων
 νὰ σ' ἔχων σαντισ / φάδον καὶ ἐπηλογήθην λέσιν οἱ ἀνωθεν Μεντρηνός καὶ Κούμουλος
 πώς ἐγροικήσασιν ἀπὸ / τὸ στόμα τοῦ αὐτοῦ Ντελλα-Ρόκκα καὶ εἶπε τοῦ Διασορηνοῦ
 δός μου αὐτὰ τὰ πέντε ρεάλια / νὰ μ' ἔχης σατισφάδον τοῦτον μαρτυροῦσιν οἱ ἀνωθεν
 εἰς φόβον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ψυχήν τος πώς / τοῦ ἐγροικήσασιν καὶ εἶπε καὶ εἰς βε-
 βαίωσιν ἀπογράφουν κάτωθεν εἰς ἀσφάλεια καὶ ἄλλον δὲν κατέχουν.

/ — Μανώλης Μεντρηνός μάρτυρας

/ — Αντώνης Κούμουλος μαρτυρῶ ὡς ἀνωθε καὶ διὰ νὰ μὴν ἡξέρω γράμματα ἔβα-
 λα / τὸ Γιωργιλᾶ Γοργογύρη καὶ ἥγραψε διὰ λόγου μου

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψε.

